

Kenyon, pisac Zabranjene Povijesti ima par dobrih primjedbi vezane za odnose evolicunista (pristaša Darwinove terije) i kreacionista (pristaša božanskog stvaranja):

(...)Darvinizam počinje pokazivati slične znakove opterećenja i umora. Pogrebnu zvonjavu nisu započeli samo kreacionisti. Darwin je bio itekako svjestan manjkavosti svoje teorije. Podrijetlo cva-tućih biljaka nazvao je "neugodnom zagonetkom". Ta je zagonetka do danas ostala neriješenom.

(...)Dok su znanstvenici, bezuspješno, više od stotinu godina marljivo pretraživali fosilni zapis, ne bi li našli "kariku koja nedostaje" između primitivnih biljaka bez cvata i onih koje imaju cvat, pojavio se niz drugih problema. Darwin je očekivao probleme u slučaju da se ne pronađu prijelazni fosili (kemijski oblikovane replike živih stvorenja). Svojevremeno je napisao: 'To je najozbiljniji prigovor koji se može dati na teoriju.'

(...)Igram sudbine, jedan od prvih torpeda koji su napravili rupe u teoriji evolucije ispalio je biokemičar. Michael Behe, profesor biologije, u svojem djelu Darwin's Black Box: The Biochemical Challenge to Evolution (Darwinova crna kutija: biokemijski izazov evoluciji) ukazuje na neobičan napitak koji ključa u epruveti. Usredotočio se na pet fenomena: zgrušavanje krvi, cilije*, ljudski imunološki sustav, prijenos tvari unutar stanica i sintezu nukleinskih kiselina. Svaki fenomen sistematski analizira i dolazi do samo jednog zapanjujućeg zaključka: ti su sustavi tako nepobitno kompleksni, da nikakav postupni, korak-po-korak darvinovski put nije mogao dovesti do njihovog nastanka.

(...)Prema Miltonu, koji je bio čvrsti pristaša darvinizma, kad je počeo iznova promišljati o teoriji, postao je redoviti posjetilac prestižnog Prirodoslovnog muzeja Velike Britanije. Pomno je proučavao najbolje primjere što su ih darvinisti tijekom godina skupili. Jedan po jedan, pali su na njegovu testu. Shvatio je da su mnogi znanstvenici diljem svijeta već stigli do istoga zaključka. Car je bio gol poput čovjekolikog majmuna. Zašto nitko nije objavio kritiku teorije?

Koji školovani, ugledni znanstvenik, koji za život zarađuje na sveučilištu ili u državnoj službi, želi ugroziti svoju karijeru i usput na sebe navući prijezir kolega? Očito, nijedan.

Kritičari tvrde da je razlog nedostatka fosila prijelaznih oblika jednostavan: Darwinova teorija ne ispunjava stroge znanstvene kriterije o dokazima, jer je krajnje manjkava. Glavne postavke nisu predvidjele ono što se pokazalo rezultatom više od stotinu godina istraživanja: karike koje nedostaju umjesto vrsta prijelaznih oblika.

Darwin je znao da će se naći na meti kritike, ako fosilni zapis ne bude sadržavao potrebne prijelazne oblike.

Genetičari odavno znaju da je golema većina mutacija ili neutralna ili negativna. Drugim riječima, mutacije su obično pogreške, neuspjesi DNK da točno kopira informaciju. Čini se da to nije naročito pouzdan primarni mehanizam, a trebao bi biti, jer prirodna selekcija očito nije dinamična sila, koja bi mogla unijeti one vrste promjena što ih evolucionisti pripisuju teoriji.

Prirodna selekcija djeluje više kao kontrolni mehanizam, sustav povratnih informacija koji iskorjenjuje loše prilagodbe i bira uspješne.

Kad je riječ o mutaciji kao pokretačkoj sili, problem je višeslojan. Kao što je Behe naglasio u svojoj knjizi, život unutar stanice previše je kompleksan da bi bio rezultat nasumičnih mutacija. Naime, Darwin nije imao laboratorijsku tehnologiju kakva danas stoji na raspolaganju molekularnim biolozima. Darwin je radio s vrstama, a ne s građom stanica, mitohondrijima i DNK. No teorija mutacije nije posebno uspješna ni na drugim razinama.

Sad se moramo vratiti problemu iznenadnog pojavljivanja cvatućih biljaka. U cvijeću nalazimo visoki stupanj organiziranosti. Cvijeće je uglavnom posebno građeno, radi prihvata pčela i drugih kukaca koji ga oprašuju. Što je bilo prvo, cvijet ili pčela? Začas ćemo doći na to; prvo pitanje glasi: kako je navodno primitivna biljka bez cvata, koja se eonima oslanjala na nespolno razmnožavanje, odjednom stvorila dijelove potrebne za spolno razmnožavanje?

Prema Darwinovoj teoriji, to se dogodilo kad je golosjemenjača mutirala, i s vremenom se promijenila u biljku koja cvate. Je li to moguće?

Kako bi se tek razvijeni cvijet razmnožavao ako u blizini nema drugih cvjetova? Zašto u fosilnom zapisu pronalazimo brojne primjere golosjemenjača i krito-sjemenjača, ali nema prijelaznih vrsta koje bi pokazale kako je mutacijom i prirodnom selekcijom nastalo cvijeće?

Ako darvinizam ne može objasniti mehanizme odgovorne za razvoj novih vrsta i kako život na ovom planetu evoluirao, što može?

Sir Francis Crick, jedan od znanstvenika koji su otkrili dvostruku uzvojniju u građi DNK, iznio je ideju "panspermia", koja kaže da je život na Zemlju donijela napredna civilizacija s drugog planeta. Očito je da Crick nije vjerovao u darvinizam. Behe svoju knjigu završava prijedlogom da se u biologiju integrira "teorija inteligentnog plana".

Drugi biolozi, kao što je Lynn Margulis, misle da se darvinizam previše oslanja na ideju da je natjecanje glavna, pokretačka sila koja stoji iza opstanka. Naglašava daje suradnja jednako uočljiva i važna, možda i važnija. Priroda sadrži mnogo primjera simbioze: cvjetovi trebaju pčele i obrnuto. Drugi primjer je odnos između mikoriznih gljiva* i šumskih stabala. Postoje bakterije koje osiguravaju dušik za biljke. Popis se nastavlja. Što je ljudsko tijelo osim zbirke različitih vrsta stanica i virusa koji surađuju u svrhu stvaranja kompleksnog organizma?

U dokumentarnoj emisiji NBC-a, "The Mysterious Origins of Man" ("Zagonetno podrijetlo čovjeka"), emitiranoj u veljači 1996, Thompson i Cremo dokazuju svoju teoriju zajedno s drugim stručnjacima. Dokazi što ih razotkrivaju pokazuju da se čovjek nije razvio od čovje-kolikih majmuna, niti je nastao od zemaljskoga praha samo četiri tisuće godina prije Krista. Implikacije

su beskrajne, i mogle bi prisiliti na ponovnu evaluaciju cijelog pitanja ljudskog podrijetla.

(...)Sporne točke su ljudski otisci stopala otkriveni u Teksasu, odmah uz tragove dinosaurusu; kameno oruđe staro pedeset pet milijuna godina; sofisticirani zemljovidi nepoznate starosti; te podaci o naprednoj civilizaciji u pretpovijesti.

Na temelju istraživanja obavljenih nakon što je Darwin počeo dominirati u znanstvenim stavovima na prijelazu iz devetnaestog stoljeća, kao i na novijim arheološkim otkrićima(...)

Slijedom toga, fosilni dokazi koji sugeriraju da je čovjek daleko stariji no što kaže konvencionalna teorija, te da se nije razvio od čovjekolikih majmuna, skupljali su prašinu više od stoljeća. Zapravo su bili prešućeni jer se sukobljavaju s ukorijenjenim sustavom vjerovanja, razotkriva dokumentarni film NBC-a. Štoviše, znanstvenici koji dovode u pitanje prihvaćene dogme, mogu biti izbačeni iz rasprave, ali i ostati bez posla.

U slučaju takozvanog pitecanthropusa (pitekantrop) čovjekolikog majmuna (odnosno javanskog čovjeka, Homo erectus), antropolog Eugene Dubois je u Indoneziji našao ljudsku bedrenu kost i gornji dio lubanje čovjekolikog majmuna, međusobno udaljene dvanaest metara. To se dogodilo 1891. Povezao je dvije kosti i stvorio slavnog javanskog čovjeka. No mnogi stručnjaci kažu da bedrena kost i gornji dio lubanje nemaju veze jedno s drugim. Malo prije svoje smrti, čak je i Dubois rekao da je gornji dio lubanje pripadao velikom majmunu, a bedrena kost čovjeku. Ipak, javanski čovjek do današnjega dana za mnoge ostaje dokaz, da se čovjek razvio od čovjekolikih majmuna, a kao takav je do 1984. bio predstavljan u Prirodoslovnom muzeju New Yorka.

Čak se ni najveći dragulj među navodnim fosilima ljudskih predaka, slavna "Lucy", pronađena 1974. u Etiopiji, prema riječima mnogih antropologa, ne može razlikovati od majmuna ili izumrlag čovjekolikog majmuna.

Antropolog Charles Oxnard i drugi znanstvenici izradili su sliku ljudske evolucije, koja se radikalno razlikuje od konvencionalne teorije, a to je činjenica što je sveučilišta i prirodoslovni muzeji obično ignoriraju. Oxnard je rod Homo, kojemu pripada čovjek, svrstao u daleko starije vremensko razdoblje od onoga što kaže standardna teorija evolucije, dovodeći u pitanje osnove Darwinove teorije. U knjizi Forbidden Archeology (Zabranjena arheologija) Cremona i Thompsona, Oxnard kaže: 'Konvencionalni stavovi o ljudskoj evoluciji moraju se uvelike promijeniti ili čak odbaciti... moraju se istražiti nove zamisli.'

Argumenti kreacionista potječu iz ortodoksne religiozne doktrine, odbacujući alegorijska i metaforična tumačenja Knjige Postanka. To je sustav vjerovanja što ga mnogi kršćani ne shvaćaju doslovno, i koji čak ni Biblija možda ne podupire. Za to, također, nedostaju znanstveni dokazi, jer fosilni zapisi pokazuju da ljudska bića na Zemlji postoje mnogo više od šest tisuća godina. Štoviše, prikaz stvaranja u šest dana, ako se shvati doslovno, uopće nije sličan vremenu koje je bilo potrebno da nastane univerzum.

Razumnije poimanje inteligentnog plana (kreacionizam bez dogme) malo je prihvatljivije, čak i među nekim znanstvenicima kojima je teško zanjekati da unutar univerzuma postoji inherentna

inteligencija. Dakle, problem kreacionizma nije u ideji inteligentnog plana, već u njegovim dogmatskim i krutim tumačenjima Biblije kad je riječ o raspravi o ljudskom podrijetlu.

(...)Međutim, katastrofizam pomaže drugom scenariju, kada je riječ o ljudskom podrijetlu i pretpovijesti. Kako je prikazano u knjizi Graha-ma Hancocka *Fingerprints of the Gods: The Evidence of Earth's Lost Civilization* (Otisci bogova: dokazi izgubljene civilizacije na Zemlji), i u knjizi Randa i Rose Flem-Ath *When the Sky Fell: In Search of Atlantis* (Kad se nebo srušilo: u potrazi za Atlantidom), naglo, katastrofalno pomicanje Zemljine litosfere, pod nazivom "premještanje kore", možda se dogodilo u nekom razdoblju prošlosti. Teorija, koju je podržao Albert Einstein, pretpostavlja da se vanjska Zemljina kora mogla naglo (ne postupno) pomaknuti na površini zemaljske kugle, uzrokujući klizanje kontinenata do posve drukčijih položaja.

Na temelju rada Charlesa Hapgooda, koji je teoriju razvio uz Ein-steinovu pomoć, Flem-Athi objašnjavaju da je to možda objašnjenje za otkriće trupala stotina dlakavih mamuta, nosoroga i drugih drevnih sisavaca, zamrznutih u "zoni smrti" diljem Sibira i sjeverne Kanade. Nevjerojatno je, ali u želucima tih sisavaca pronađene su biljke koje uspijevaju u toploj klimi, što ukazuje na to da su mjesta gdje su te životinje pasle, odjednom prešla s umjerene klime na arktičku. Hapgood i Einstein iznijeli su teoriju da je do iznenadnog pomicanja i zamrzavanja kontinenta Antarktika, koji je možda bio tri tisuće kilometara sjevernije nego danas, došlo uslijed premještanja Zemljine kore.

Drevni zemljovidi, koji točno prikazuju Antarktiku prije nego ga je pokrio led, također podupiru ideju da se u novijoj pretpovijesti kontinent nalazio u području umjerene klime. Nastali na temelju izvornih zemljovida nepoznate starosti, zemljovidi Piri Reisa, Oronteja Finea i Mercatora potječu, pretpostavljaju Graham Hancock i Flem-Athi, od neke pretpovijesne zajednice, koja je znala točno izračunati geografsku dužinu i ucrtati morske obale, što je postignuće koje je u zabilježenoj povijesti ostvareno tek u osamnaestom stoljeću. Kako je navedeno u knjigama Flem-Atha i Hancocka, zemljovidi i niz dokaznog materijala svjedoče o postojanju sofisticirane pretpovijesne civilizacije. Charlton Heston, pripovjedač u filmu "The Mysterious Origins of Man" ("Zagonetno podrijetlo čovjeka"), taj scenarij uspoređuje s Platonovim opisom izgubljenog kontinenta Atlantide.

Sasvim dovoljno da krenemo u nova istraživanja, zar ne?

Članak prenesen sa: <http://www.matrixworld-loviste.com/darwinprotivboga.htm>

Ovdje može biti Vaša reklama